

Arbejdsløshed i Vintermaanederne vil maa- ske bevirke, at Indkaldelse paa denne Tid af Aaret vil være mindre trykkende for mange værnepligtige end om Efteraaret". Af økonomiske Grunde, overfor de værnepligtige og ogsaa overfor Statskassen, burde der have været taget Hensyn til denne Udtalelse, saa meget mere som det i det nuværende Lovforslag anførte Antal Soldater, som er inde paa det Tidspunkt af af Aaret, hvor Styrken er lavest, er saa lille, at det vil medføre, at Soldaterne, om Vagttjenesten skal bestrides i samme Omfang som nu, maa fordeles saaledes, at de har fuld Vagttjeneste hver anden Dag. Enhver, der har været i Trøjen, ved, hvad det vil sige at tage Vagterne Vinterdage og -nætter. Der er her saaledes ikke taget det tilbørlige Hensyn til Mandskabet, og Styrken er meget for lille, da Halvdelen af den skal besætte Vagterne. Man vil da vel ikke lade f. Eks. Vagten ved Rosenborg Slot, Hovedvagten eller Vagten paa Skydebanerne inddrage.

Hvad Uddannelse af Befalingsmands- elever angaar, skal der ifølge Forslaget uddannes ca. 40 Elever aarlig, det vil sige ikke en Gang $\frac{2}{3}$ af det nødvendige Antal værnepligtige Befalingsmænd i Krigsstyrken. Og saa er der endda ikke regnet med, at et Antal Befalingsmandselever ikke vil bestaa Prøven. Godt $\frac{1}{3}$ af de værnepligtige Befalingsmænd ved Regimentets Krigsstyrke skal saaledes tilvejebringes dels ved Tilgang af frivillige udtjente Befalingsmænd og dels ved Udnævnelse af menige. De sidste bør man absolut ikke regne med som Befalingsmænd, da de ikke i Løbet af Rekrutskolen kan blive uddannede Gruppeførere, en Uddannelse, som der fremtidig vil blive stillet store Krav til. Der foreligger saaledes to Kendsgerninger af afgørende Vigtighed: Enten er den Sammensætning af et krigsstærkt Fodfolksregiment, der er lagt til Grund ved Udarbejdelsen af Forslaget, ganske utilfredsstillende, eller Antallet af Befalingsmandselever beregnes saa lavt, at Fodfolksafdelingernes indre Kampværdi paa ingen Maade vil svare til, hvad man kunde have Lov til at vente af et moderne Fodfolk. Det er en højst uheldig Ulighed, at der skal ligge lige saa mange Mand til fortsat Tjeneste af Vinterholdets 110 Mand som af Sommerholdets 440. Den hele Ordning med Mandskab til fortsat Tjeneste vil efter min Overbevisning vække Uvillie i Befolkningen og burde have været undgaaet.

Landstormen var fra konservativ Side det store Spørgsmaal, der burde have været

løst helt. Der er ingen Tvivl om, at alle unge Mennesker har det største Udbytte af at lære Orden, Gymnastik og Disciplin, og jeg tror, at saa at sige alle, der har været Soldater, altid tænker tilbage paa de Dage med Glæde. Men bortset herfra vilde maa- ske Gennemførelsen af det konservative Forslag paa dette Omraade kunne have medført, at Forligsforslaget inklusive forskellige Ændringer kunde have været accepteret af de sagkyndige. Nu faar man indført Landstormen i Princippet, men det kommer ikke til at betyde noget som helst nævneværdigt efter den foreliggende Form, hvorimod den ellers vilde have faaet stor national Betydning.

Som Foreslaget nu foreligger, vil Landstormen kun blive en Del Tropper til Etappe- og Forbindelsestjenesten bag Hærens Front. Men hvorledes Landstormen skal ledes, og hvorledes det fornødne Befalingsmands- skab i Mobiliseringstilfælde skal fremskaffes, er ikke tilstrækkelig oplyst. Og der er fra Udvalgets Flertal i Betænkningen, som før nævnt, netop udtalt Tvivl om, at det fornødne Befalingsmands- skab kan skaffes til Veje. Hele Ordningen er for øvrigt saaledes, at den ikke vil animere unge Mennesker til at gaa Militærvejen. Jeg er derfor i Tvivl, om hele den foreslaaede Landstormsordning vil blive ført loyalt ud i Livet. Overfor den Mand, der eventuelt skal føre den ud i Livet, Direktøren for Krigsministeriet, har jeg for mit Vedkommende ikke den tilbørlige Tiltro og Tillid til, at han vil føre dette Forslag loyalt ud i Livet.

Med Hensyn til Landstormen har det for øvrigt ogsaa nogen Interesse at se Bemærkningerne til § 233 til Forslaget af 1909, der gaar ud paa, „at der i Krigstid dannes Landstormsafdelinger, hvis Opret- telse, for saa vidt fornødne Midler dertil haves eller bevilges, skulde forberedes i Fredstid". Og der udtales bl. a., at man ikke fastslaar nogen bestemt Organisation for Landstormen af Hensyn til de vanske- lige Forhold, men Forberedelserne maatte overlades til Administrationen. Sluttelig udtales der, at foreløbig kan der dog neppe anvises tilstrækkelige Midler til Anvendelse i dette Øjemed, men ved Udrangering af Vaaben og lignende bør Hensynet til Landstormen haves for Øje.

Som Forholdene har udviklet sig, er jeg sikker paa, at som Lovforslaget nu er formuleret, vil Landstormen ikke faa nogen større Betydning, muligvis det modsatte af, hvad man har tænkt sig. Man er kommet bort fra Tanken om den almindelige Værnepligt, og den kan aldrig mere tages op. Vi